

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.12.2010
COM(2010) 775 τελικό

2010/0373 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

SEC(2010) 1583 τελικό

SEC(2010) 1584 τελικό

SEC(2010) 1585 τελικό

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της δημιουργίας εσωτερικής αγοράς για τις υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ (Ενιαίος Χώρος Πληρωμών σε Ευρώ ή ΕΧΠΕ), όπου επικρατεί αποτελεσματικός ανταγωνισμός και δεν ισχύει διαφορετικό καθεστώς για τις διασυνοριακές και τις εθνικές πληρωμές, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζονται σημαντικές εξοικονομήσεις και οφέλη για την ευρύτερη ευρωπαϊκή οικονομία. Ο ΕΧΠΕ θα προσφέρει στους πολίτες και στις επιχειρήσεις της Ευρώπης φιλικές προς τον χρήστη και αξιόπιστες υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ σε ανταγωνιστικές τιμές και θα εξασφαλίσει μια πλατφόρμα για την ανάπτυξη καινοτομιών που σχετίζονται με τις πληρωμές.

Παρά την έντονη υποστήριξη, τόσο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όσο και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), ο ΕΧΠΕ είχε αρχικά σχεδιαστεί ως ένα έργο πρωτίστως αγορακεντρικό. Ενωσιακά συστήματα για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις έχουν σχεδιαστεί και εφαρμόζονται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πληρωμών (ΕΣΠ), ένα όργανο συντονισμού και λήψης αποφάσεων που συστάθηκε από τον ευρωπαϊκό τραπεζικό τομέα για την επίτευξη του ΕΧΠΕ. Ωστόσο, δεδομένων των σημερινών αργών ρυθμών μετάβασης, όλες οι κατηγορίες των ενδιαφερόμενων μερών αναγνωρίζουν ολοένα και περισσότερο ότι μπορεί να χρειάζεται μια νομικά δεσμευτική καταληκτική ημερομηνία για την επιτυχή ολοκλήρωση του έργου.

Η πλήρης ενοποίηση της αγοράς πληρωμών θα επιτευχθεί μόνο όταν τα ενωσιακά μέσα πληρωμών αντικαταστήσουν τα εθνικά κληροδοτημένα μέσα. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, καθορίζονται μέσω του παρόντος κανονισμού καταληκτικές ημερομηνίες μετάβασης για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ.

Γενικό πλαίσιο

Στις 28 Ιανουαρίου 2008, ξεκίνησε το σύστημα μεταφορών πίστωσης του ΕΧΠΕ (ΜΠΕ). Σχεδόν δύο χρόνια αργότερα, στις 2 Νοεμβρίου 2009, η εγκαινίαση του συστήματος άμεσων χρεώσεων του ΕΧΠΕ (ΑΧΕ) αποτέλεσε το δεύτερο σημαντικό ορόσημο στην πορεία προς την υλοποίηση του ΕΧΠΕ μέσω συστημάτων ενωσιακής εμβέλειας.

Τα ασφαλή και αποτελεσματικά συστήματα πληρωμών είναι ζωτικής σημασίας για τη διεκπεραίωση των οικονομικών συναλλαγών και την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το ευρώ, ως κοινό νόμισμα, έχει διευκολύνει από το 2002 τις πληρωμές σε μετρητά μεταξύ των κρατών μελών. Ωστόσο, τα ενωσιακά ηλεκτρονικά μέσα πληρωμών εξακολουθούν να απέχουν πολύ από το να αντικαταστήσουν τις εθνικές πληρωμές, για διάφορους λόγους. Η επικρατούσα αβεβαιότητα στην αγορά, το γενικά δυσμενές οικονομικό κλίμα, τα μειονεκτήματα για όσους αναλαμβάνουν την πρώτη κίνηση σε ένα δίκτυο επιχειρήσεων, η αντίληψη περί έλλειψης ασφάλειας δικαίου όσον αφορά το κατάλληλο μακροπρόθεσμο επιχειρηματικό μοντέλο για τις ΑΧΕ, που να τηρεί πλήρως τους ενωσιακούς κανόνες περί ανταγωνισμού, καθώς και το διπλό κόστος της παράλληλης λειτουργίας τόσο του ΕΧΠΕ όσο και των κληροδοτημένων συστημάτων πληρωμών, έχουν οδηγήσει πολλούς παράγοντες της αγοράς, ειδικά στην πλευρά της προσφοράς, να ζητούν νομοθεσία της ΕΕ για τον καθορισμό καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης στον ΕΧΠΕ. Σε δύο ψηφίσματα του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹ έχουν επίσης επισημανθεί η αναγκαιότητα και τα πλεονεκτήματα μίας καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης, όπως και στα συμπεράσματα του Συμβουλίου ECOFIN², το οποίο κάλεσε την Επιτροπή να διενεργήσει ενδελεχή αξιολόγηση, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ. Σύμφωνα με το άρθρο 127 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΚΤ (ΕΣΚΤ) έχει ως βασική αποστολή να προάγει την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΚΤ έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην καθοδήγηση της αγοράς για την ανάπτυξη του ΕΧΠΕ.

Δύο έτη μετά την έναρξη των μεταφορών πίστωσης του ΕΧΠΕ, ο αριθμός των μεταφορών πίστωσης του ΕΧΠΕ που διεκπεραιώνονται μέσω μηχανισμών εκκαθάρισης και διακανονισμού οι οποίοι βρίσκονται στη ζώνη του ευρώ δεν έχει ακόμη αγγίξει το όριο του 10%. Από γραμμική παρέκταση του τρέχοντος ρυθμού μετάβασης σε ΜΠΕ, ήτοι 9,3% (στοιχεία Αυγούστου του 2010), συνάγεται ότι θα χρειαστούν περίπου 30 έτη για την ολοκλήρωση του ΕΧΠΕ. Ακόμη και σε ένα πιο αισιόδοξο σενάριο, φαίνεται σχεδόν απίθανο να ολοκληρωθεί η μετάβαση στον ΕΧΠΕ σε λιγότερο από 15-20 έτη, χωρίς επιπρόσθετη νομοθετική παρέμβαση. Αυτή η απραξία καθυστερεί σημαντικά τη μετάβαση στον ΕΧΠΕ και θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να περιοριστούν κατά πολύ τα πιθανά άμεσα και έμμεσα οφέλη για την ευρύτερη ευρωπαϊκή οικονομία που απορρέουν από τον ΕΧΠΕ³. Παρά το γεγονός ότι η μετάβαση στον ΕΧΠΕ απαιτεί να στραφούν οι χρήστες, συμπεριλαμβανομένων των πολιτών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ), σε μία κοινή, ενωσιακή αρίθμηση των τραπεζικών λογαριασμών με βάση τους κωδικούς IBAN και BIC, η μετάβαση θα διευκολυνθεί από τον κλάδο με ειδικές προσπάθειες πληροφόρησης, την ενσωμάτωση των κωδικών IBAN και BIC στα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού και στις κάρτες πληρωμής, καθώς και με τεχνικά μέσα αυτόματης μετατροπής.

Ισχύουσες διατάξεις στο πεδίο της πρότασης

Η παρούσα πρωτοβουλία θα συμπληρώσει το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες πληρωμών εντός της ΕΕ.

Την 1η Νοεμβρίου 2009, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2560/2001⁴. Ο κανονισμός αυτός είχε πράγματι μειώσει τις επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμών σε ευρώ ύψους έως 50.000 EUR στο επίπεδο των εθνικών επιβαρύνσεων και είχε προτρέψει τον ευρωπαϊκό κλάδο των πληρωμών να αναπτύξει την ενωσιακή υποδομή πληρωμών που απαιτείται για τη δημιουργία του ΕΧΠΕ.

Η οδηγία αριθ. 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13^{ης} Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (η επονομαζόμενη «Οδηγία για τις Υπηρεσίες Πληρωμών» ή ΟΥΠ)⁵ στοχεύει στην καθιέρωση τυποποιημένων

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0057+0+DOC+XML+V0//EN>

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

³ Τα πιθανά άμεσα και έμμεσα οφέλη του ΕΧΠΕ υπερβαίνουν τα 300 δισ. ευρώ σε περίοδο έξι ετών - με την παραδοχή ότι η μετάβαση στα μέσα πληρωμών του ΕΧΠΕ είναι πλήρης και ταχεία. Βλέπε *SEPA: potential benefits at stake (ΕΧΠΕ: Πιθανά διακυβευόμενα οφέλη)*, CapGemini, 2007,

⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf

⁵ ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11.

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:01:EN:HTML>

όρων και δικαιωμάτων για τις υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρονται στην αγορά, προς όφελος των καταναλωτών και των επιχειρήσεων σε ολόκληρη την Ένωση, και παρέχει εναρμονισμένη νομική βάση για τον ΕΧΠΕ.

Συνέπεια με τις άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Οι στόχοι της πρότασης είναι συνεπείς με τις πολιτικές και τους στόχους της Ένωσης. Κατά πρώτον, θα βελτιώσουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς υπηρεσιών πληρωμών. Κατά δεύτερον, στηρίζουν ευρέως άλλες πολιτικές της Ένωσης, ιδιαίτερα την πολιτική για τους καταναλωτές (με τη διευκόλυνση ασφαλών ενωσιακών συστημάτων πληρωμών) και την πολιτική για τον ανταγωνισμό (με την καθιέρωση ίσων υποχρεώσεων, δικαιωμάτων και ευκαιριών για το σύνολο των παραγόντων της αγοράς και τη διευκόλυνση της διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών πληρωμών, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο ανταγωνισμός). Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μόνο μία ταχεία και ολοκληρωμένη μετάβαση σε ενωσιακές μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις θα απέφερε τα συνολικά οφέλη μίας ενοποιημένης αγοράς πληρωμών. Οι δυνάμεις της αγοράς και οι προσπάθειες αυτορύθμισης έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς για να κατευθύνουν μία συντονισμένη μετάβαση στον ΕΧΠΕ. Μέσω της διευκόλυνσης των οικονομικών συναλλαγών εντός της Ένωσης, εξυπηρετούνται επίσης οι ευρύτεροι στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»⁶.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς-στόχοι και γενικά χαρακτηριστικά των ερωτηθέντων

Μεταξύ Ιουνίου και Αυγούστου του 2009, η Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Αγοράς και Υπηρεσιών πραγματοποίησε δημόσια διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με το αν και με ποιον τρόπο πρέπει να καθοριστούν προθεσμίες για τη μετάβαση των υφιστάμενων εθνικών μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων στα νέα μέσα πληρωμών του ΕΧΠΕ και δημοσίευσε τα αποτελέσματα της διαβούλευσης αυτής τον Σεπτέμβριο του 2009. Περίληψη της διαβούλευσης δημοσιεύθηκε στον δικτυακό τόπο της Γενικής Διεύθυνσης⁷.

Αρκετές διαβουλεύσεις σχετικά με τον ΕΧΠΕ έχουν πραγματοποιηθεί, σε ετήσια βάση, μέσω της Δοκιμαστικής Ομάδας Ευρωπαϊκών Επιχειρήσεων. Στην τελευταία διαβούλευση, που πραγματοποιήθηκε το δεύτερο εξάμηνο του 2009, ανταποκρίθηκαν περισσότερες από 400 επιχειρήσεις, σε ποσοστό 85% ΜΜΕ και 15% μεγαλύτερες εταιρείες. Η διαβούλευση του 2009 περιλάμβανε ερωτήματα σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των κληροδοτημένων μέσων πληρωμών και τον καθορισμό καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης στον ΕΧΠΕ.

Παράλληλα, διεξάγονται από καιρό συζητήσεις με τον τραπεζικό τομέα σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο για τις άμεσες χρεώσεις του ΕΧΠΕ. Οι συζητήσεις αυτές

⁶ Σε σχέση με την στρατηγική «Ευρώπη 2020», η παρούσα πρόταση έχει χαρακτηριστεί ως μία από τις βασικές πρωτοβουλίες του «Ψηφιακού θεματολογίου» που εγκρίθηκε από την Επιτροπή τον Μάιο του 2010 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/documents/digital-agenda-communication-en.pdf)

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/feedback_migration-2009_09_29_en.pdf

επικεντρώθηκαν στο ζήτημα των πολυμερών διατραπεζικών προμηθειών⁸ και οδήγησαν στη θέσπιση μεταβατικών διατάξεων σχετικά με τις προμήθειες αυτές στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 924/2009. Παρόλα αυτά, συνεχίστηκε η ανταλλαγή απόψεων, καθώς ο κλάδος δεν είχε προσδιορίσει το επιχειρηματικό μοντέλο για τις ΑΧΕ. Τον Μάρτιο του 2009, με σκοπό να καθοδηγήσουν τις τράπεζες, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εξέδωσαν κοινή δήλωση, την οποία ακολούθησε, τον Νοέμβριο του 2009, έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής⁹. Για το έγγραφο αυτό πραγματοποιήθηκε δημόσια διαβούλευση που ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2009. Επιπλέον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απέστειλαν ερωτηματολόγιο σε επιλεγμένες τράπεζες κατά την περίοδο Δεκεμβρίου 2009-Ιανουαρίου 2010. Το εν λόγω ερωτηματολόγιο εστίαζε στο ειδικό ζήτημα του διπλού κόστους που συνεπάγεται για κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών η παράλληλη λειτουργία των συστημάτων και διαδικασιών πληρωμών (πλατφόρμες πληρωμών) για τις ανάγκες των υφιστάμενων εθνικών συστημάτων πληρωμών και των νέων ενωσιακών συστημάτων του ΕΧΠΕ. Για τον σκοπό αυτό, επιλέχθηκαν δεκαεννέα από τις μεγαλύτερες τράπεζες ή τραπεζικούς ομίλους της Ευρώπης, που αντιπροσωπεύουν ένα μίγμα εμπορικών και συνεταιριστικών τραπεζών, καθώς και ταμειωτηρίων, από εννέα χώρες. Ανάλογη έρευνα διενεργήθηκε μεταξύ φορέων διεκπεραίωσης πληρωμών και χρηστών υπηρεσιών πληρωμών (κυρίως επιχειρήσεων), αλλά δεν απέδωσε επαρκές ποσοστό απαντήσεων για ανάλυση.

Από το 2008 έως το 2010 διεξήχθησαν συζητήσεις και ανταλλαγές απόψεων με τα κράτη μέλη και με χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οργανώσεις καταναλωτών και άλλους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους, κυρίως μέσω των συμβουλευτικών επιτροπών για τις πληρωμές λιανικής: της ομάδας εμπειρογνομόνων της αγοράς για τα συστήματα πληρωμών, της επιτροπής πληρωμών και του φόρουμ της ΕΕ για τις εθνικές συντονιστικές επιτροπές του ΕΧΠΕ.

Οι συζητήσεις, οι απαντήσεις και οι γραπτές συνεισφορές από τα ενδιαφερόμενα μέρη χρησίμευσαν ως βάση για την ανάλυση που παρουσιάζεται σε δύο έγγραφα της Επιτροπής: στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση και σε ένα έγγραφο εργασίας που δημοσιοποιήθηκε στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής για τη διατύπωση παρατηρήσεων από τις 7 έως τις 23 Ιουνίου 2010. Το έγγραφο αυτό προέβλεπε ορισμένα ζητήματα που θα έπρεπε να καλυφθούν κατά τον καθορισμό υποχρεωτικών καταληκτικών ημερομηνιών, τόσο για τις μεταφορές πίστωσης, όσο και για τις άμεσες χρεώσεις.

Περίληψη των απαντήσεων και του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη υποστήριξαν ευρέως τον καθορισμό προθεσμιών για την πλήρη μετάβαση στον ΕΧΠΕ μέσω δεσμευτικής ρύθμισης της ΕΕ: μόνο η νομοθεσία στο επίπεδο της Ένωσης μπορεί να παράσχει την ώθηση για ευρεία χρήση των ενωσιακών μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων. Προβλήθηκε το επιχείρημα ότι τα μέσα του ΕΧΠΕ δεν πρέπει απλώς να συμπληρώσουν, αλλά να αντικαταστήσουν τα υπάρχοντα κληροδοτημένα μέσα.

Ενώ η πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών υποστήριξε την προσέγγιση του καθορισμού δύο χωριστών προθεσμιών μετάβασης για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις,

⁸ Πολυμερής διατραπεζική προμήθεια είναι το ποσό που καταβάλλει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ως αμοιβή για κάθε πράξη άμεσης χρέωσης.

⁹ Περισσότερες πληροφορίες και το πλήρες κείμενο τω εγγράφων αυτών είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/banking.html.

ορισμένα τάχθηκαν υπέρ μίας ενιαίας καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης και για τις δύο υπηρεσίες πληρωμών. Εξάλλου, η πλευρά της προσφοράς και ορισμένοι από τους χρήστες υποστήριξαν σθεναρά τον καθορισμό μεγαλύτερων χρονικών περιόδων μετάβασης, ιδίως για τις άμεσες χρεώσεις.

Ειδικότερα, με βάση τις απαντήσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων, καθώς και άλλες επαφές με εκπροσώπους του κλάδου, η Επιτροπή οργάνωσε, στις 17 Νοεμβρίου, τελική δημόσια ακρόαση με σκοπό να αντιμετωπιστούν τα εξής δύο σημαντικά ζητήματα: πρώτον, κατά πόσον ο κανονισμός θα έπρεπε να επιβάλει άμεσα τα συστήματα πληρωμών που έχει αναπτύξει ο κλάδος αντί της υιοθέτησης μια προσέγγισης βασισμένης σε υποχρεωτικές τεχνικές απαιτήσεις και, δεύτερον, κατά πόσον, για λόγους σαφήνειας, θα έπρεπε να συμπεριληφθούν ειδικές νομοθετικές διατάξεις σχετικά με κατάλληλο μακροπρόθεσμο επιχειρηματικό μοντέλο για τις άμεσες χρεώσεις.

Κατόπιν των εντατικών διαβουλεύσεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι μία μικτή προσέγγιση που συνίσταται στον καθορισμό κοινών προτύπων και γενικών τεχνικών απαιτήσεων, είναι η πιο ενδεδειγμένη για τον ορισμό των ενωσιακών μέσων πληρωμών. Οι τεχνικές απαιτήσεις πρέπει να ισχύουν στο σύνολο της αλυσίδας υπηρεσιών πληρωμών, από τον ένα χρήστη πληρωμών στον άλλο, μέσω των αντίστοιχων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό διασφαλίζει την αποκόμιση όλων των οφελών που απορρέουν από τον ΕΧΠΕ για την πλευρά της ζήτησης (χρήστες υπηρεσιών πληρωμών) της αγοράς. Ωστόσο, η πλευρά της προσφοράς ζήτησε να χρησιμοποιούνται τα υφιστάμενα συστήματα του ΕΧΠΕ που έχει αναπτύξει ο ευρωπαϊκός τραπεζικός κλάδος.

Μεγάλος αριθμός ενδιαφερόμενων μερών υποδέχθηκαν με ικανοποίηση την πρόταση να εξαιρέσουν τα κράτη μέλη συγκεκριμένα εθνικά προϊόντα πληρωμών που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις (δηλαδή, εγχώριες συναλλαγές, μερίδιο αγοράς μικρότερο από ένα όριο) για περιορισμένη χρονική περίοδο, μετά τη λήξη της οποίας θα πρέπει να καταργηθούν όλα τα κληροδοτημένα προϊόντα. Άλλοι θα προτιμούσαν μία πάγια εξαίρεση προκειμένου να συνεχιστεί η χρήση των εν λόγω συγκεκριμένων προϊόντων. Οι απαντήσεις στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων επιβεβαίωσαν επίσης σταθερά την έντονη ανάγκη να αποσαφηνιστεί η εγκυρότητα ενός μακροπρόθεσμου επιχειρηματικού μοντέλου για τις άμεσες χρεώσεις που να τηρεί τους ενωσιακούς κανόνες περί ανταγωνισμού.

Συλλογή και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Ανατέθηκε στην εταιρεία συμβουλευτικής Cap Gemini Consulting η εκπόνηση εμπειρογνωμοσύνης μελέτης του κόστους και των οφελών της μετάβασης στον ΕΧΠΕ, της οποίας τα αποτελέσματα δημοσιεύθηκαν τον Ιανουάριο του 2008.

Επιπροσθέτως, τον Αύγουστο του 2008, η Επιτροπή δημοσίευσε μια μελέτη που είχε ανατεθεί στην εταιρεία συμβουλευτικής Van Dijk Consultants με σκοπό την προετοιμασία της παρακολούθησης των επιπτώσεων του ΕΧΠΕ στους καταναλωτές.

Εκτίμηση επιπτώσεων

Η Επιτροπή διενήργησε εκτίμηση επιπτώσεων, η οποία περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα εργασιών της, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων αναλύεται το ζήτημα της αργής μετάβασης στις μεταφορές πίστωσης του ΕΧΠΕ (ΜΠΕ) και στις άμεσες χρεώσεις του ΕΧΠΕ (ΑΧΕ), που έχει ως

αποτέλεσμα τη συνύπαρξη των εθνικών κληροδοτημένων μέσων και των πληρωμών του ΕΧΠΕ. Εντοπίζεται ως βασικό αίτιο της αργής διαδικασίας μετάβασης η αβεβαιότητα σχετικά με την ολοκλήρωση του ΕΧΠΕ και οι συναφείς ρίζες προβλημάτων, όπως: έλλειψη κινήτρων για ανάπτυξη προϊόντων του ΕΧΠΕ που να ικανοποιούν πλήρως τις ανάγκες των χρηστών, απροθυμία για επενδύσεις εξαιτίας του μειονεκτήματος «της πρώτης κίνησης» και μία κατακερματισμένη ζήτηση με χαμηλό βαθμό ευαισθητοποίησης όσον αφορά τον ΕΧΠΕ. Παρατίθενται επίσης οι επιπτώσεις της αργής μετάβασης. Σε μικροοικονομικό επίπεδο, οι παράγοντες της αγοράς πρέπει να διατηρούν πολλαπλές πλατφόρμες πληρωμών για την προσφορά και τη ζήτηση, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα διπλό λειτουργικό κόστος για τη διατήρηση αυτών των συστημάτων και αρνητικές αποδόσεις των επενδύσεων στον ΕΧΠΕ. Σε μακροοικονομικό επίπεδο, η συνέχιση του εθνικού κατακερματισμού στην αγορά της ΕΕ οδηγεί σε αναξιοποίητες οικονομίες κλίμακας, περιορίζει τον ανταγωνισμό και παρακωλύει την καινοτομία.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζονται τρία σενάρια: η μη παρέμβαση, η παροχή επιπρόσθετων κινήτρων για τη μετάβαση στον ΕΧΠΕ, χωρίς καθορισμό καταληκτικής ημερομηνίας, και οι επιπτώσεις του καθορισμού καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης. Συνάγεται το συμπέρασμα ότι το καλύτερο σενάριο για την αγορά πληρωμών της Ένωσης, την ευρωπαϊκή οικονομία και τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ο καθορισμός καταληκτικής ημερομηνίας για τη μετάβαση, μέσω κανονισμού.

Κατόπιν τούτου, στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζονται οι καλύτεροι τρόποι εφαρμογής της καταληκτικής ημερομηνίας σε τεχνικό επίπεδο, με ανάλυση των επιμέρους επιλογών πολιτικής σε διάφορα πεδία για την εφαρμογή της καταληκτικής ημερομηνίας.

Βάση αναφοράς για τη θέσπιση ενωσιακών μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων. Η συνιστώμενη επιλογή είναι ο καθορισμός καταληκτικής ημερομηνίας με βάση γενικές τεχνικές απαιτήσεις, δηλαδή απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι μεταφορές πίστωσης και οι άμεσες χρεώσεις εντός της Ένωσης. Οι τεχνικές απαιτήσεις θα περιλαμβάνουν τα υφιστάμενα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα.

Τομέας των συναλλαγών. Συνιστάται να υιοθετηθεί μια προσέγγιση σύμφωνα με την οποία οι τεχνικές απαιτήσεις που καθορίζονται με καταληκτική ημερομηνία θα εφαρμόζονται στο σύνολο του τομέα των πράξεων πληρωμών, δηλαδή στον τομέα πελάτης-πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και πάροχος υπηρεσιών πληρωμών-πελάτης, επιπλέον του τομέα πάροχος υπηρεσιών πληρωμών-πάροχος υπηρεσιών πληρωμών. Η εκτιμώμενη εξοικονόμηση κόστους λειτουργίας ύψους 84 δισ. ευρώ στην πλευρά της ζήτησης εξαρτάται αποκλειστικά από την ενοποίηση της αγοράς πληρωμών πέραν του διατραπεζικού χώρου.

Εξειδίκευση προϊόντων. Συνιστάται επίσης η εφαρμογή καταληκτικής ημερομηνίας και για τα προϊόντα με εξειδικευμένη αγορά, δηλαδή τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις που αντιπροσωπεύουν χαμηλό όγκο πληρωμών και προσφέρουν ειδικές λειτουργικές δυνατότητες. Ωστόσο, προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες προσαρμογές στα συστήματα ΜΠΕ και ΑΧΕ, θα προβλέπεται μεταβατική περίοδος 3 έως 5 ετών.

Εύρος κρατών μελών. Συνιστάται η υιοθέτηση της επιλογής που προβλέπει κοινή καταληκτική ημερομηνία για τη ζώνη του ευρώ και μεταγενέστερη κοινή καταληκτική ημερομηνία για τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Καθώς το μερίδιο των κρατών μελών εκτός της ζώνης του ευρώ στον όγκο των πληρωμών σε ευρώ υπολογίζεται σε μόλις 2 % του συνόλου των πληρωμών σε ευρώ, η ταχεία και πλήρης μετάβασή τους δεν κρίνεται απαραίτητη για την επιτυχία του ΕΧΠΕ.

Προθεσμία για τη μετάβαση. Συνιστάται η υιοθέτηση της επιμέρους επιλογής που προβλέπει χωριστές καταληκτικές ημερομηνίες: ένα έτος, το αργότερο, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού για τις μεταφορές πίστωσης και δύο έτη για τις άμεσες χρεώσεις. Πρακτικά, η καθυστέρηση της θέσπισης σημαίνει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη θα έχουν περιθώριο περίπου 30 μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της πρότασης της Επιτροπής για να προετοιμαστούν για τη μετάβαση στο σύστημα ΜΠΕ και 42 μηνών για τη μετάβαση στο σύστημα ΑΧΕ.

Σαφήνεια όσον αφορά το μακροπρόθεσμο επιχειρηματικό μοντέλο για πανευρωπαϊκές άμεσες χρεώσεις: Συνιστάται να απαγορευθεί η γενική εφαρμογή, σε όλες τις πράξεις άμεσης χρέωσης, πολυμερών διατραπεζικών προμηθειών (και μέτρων ισοδύναμου αντικειμένου ή αποτελέσματος) μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Θα επιτρέπονται, όμως, οι πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για πράξεις άμεσης χρέωσης που δεν είναι δυνατόν να εκτελεστούν σωστά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή στην περίπτωση των οποίων αυτός ζητεί επιστροφή των σχετικών ποσών.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η πρόταση καθορισμού τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις στοχεύει:

- στον καθορισμό χωριστών καταληκτικών ημερομηνιών μετάβασης για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις, μέσω της καθιέρωσης ενός συνόλου κοινών προτύπων και γενικών τεχνικών απαιτήσεων·
- στη διασφάλιση της προσβασιμότητας των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης, κατ' αναλογία με την υποχρέωση προσβασιμότητας για τις πράξεις άμεσης χρέωσης βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009, καθώς και της διαλειτουργικότητας των συστημάτων πληρωμών.

Νομική βάση

Άρθρο 114 παράγραφος 1 της συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ.

Αρχή της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας έχει εφαρμογή, εφόσον η πρόταση δεν υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.

Οι στόχοι της πρότασης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη για τους εξής λόγους:

Στο παρόν στάδιο, υφίστανται εθνικά σχέδια μετάβασης στον ΕΧΠΕ σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη. Παρά το γεγονός ότι όλα αυτά τα σχέδια υποστηρίζουν τη μετάβαση στον ΕΧΠΕ, λίγα μόνο στοχεύουν στη συστηματική και πλήρη αντικατάσταση των κληροδοτημένων μέσω πληρωμών εντός συγκεκριμένης προθεσμίας. Οι ημερομηνίες-στόχοι που καθορίστηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη σε εθνικό επίπεδο διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Χωρίς κοινή ημερομηνία-στόχο σε επίπεδο Ένωσης, η έλλειψη συντονισμού μεταξύ των κρατών

μελών, καθώς και μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, στην καλύτερη περίπτωση θα δημιουργήσει δυσκολίες στη μετάβαση στον ΕΧΠΕ και, στη χειρότερη περίπτωση, θα προκαλέσει αδιέξοδο που θα παρεμποδίσει την αποτελεσματική μετάβαση. Επιπλέον, οι ημερομηνίες-στόχοι συχνά εξαρτώνται από άλλες συνθήκες. Συνεπώς, τα σχέδια αυτά δεν παρέχουν επαρκή ώθηση για ταχεία και πλήρη μετάβαση στον ΕΧΠΕ και, επίσης, δεν συντονίζονται μεταξύ των κρατών μελών.

Με τη δράση σε επίπεδο Ένωσης θα επιτευχθούν καλύτερα οι στόχοι της πρότασης για τους εξής λόγους:

Από τη φύση της, η ενοποιημένη αγορά πληρωμών σε ευρώ προϋποθέτει ενωσιακή προσέγγιση, καθώς τα υποκείμενα πρότυπα, κανόνες και πρακτικές οφείλουν να είναι συνεπή μεταξύ όλων των κρατών μελών. Αυτό εξυπηρετεί τον στόχο του άρθρου 3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που προβλέπει μια εσωτερική αγορά και μια οικονομική και νομισματική ένωση, της οποίας το νόμισμα είναι το ευρώ. Μόνο με ευρωπαϊκή προσέγγιση, συντονισμένη όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, μπορούν να αξιοποιηθούν πλήρως τα οφέλη του δικτύου. Η εναλλακτική λύση έναντι της προσέγγισης σε επίπεδο Ένωσης είναι ένα σύστημα πολυμερών ή διμερών συμφωνιών, του οποίου η πολυπλοκότητα και το κόστος θα ήταν απαγορευτικά σε σύγκριση με την ενωσιακή νομοθεσία. Η παρέμβαση στο επίπεδο της Ένωσης συνάδει εκ τούτου με την αρχή της επικουρικότητας.

Η πρόταση είναι κατά συνέπεια σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας για τους εξής λόγους:

Η πρόταση δεν υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της.

Όλοι οι προτεινόμενοι κανόνες έχουν υποβληθεί σε δοκιμασία αναλογικότητας και αποτέλεσαν το αντικείμενο εντατικών διαβουλεύσεων για τη διασφάλιση κατάλληλου και αναλογικού κανονισμού.

Η πρόταση αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων των αλλαγών στο σύνολο των ενδιαφερόμενων μερών. Οι τεχνικές απαιτήσεις που παρατίθενται στο παράρτημα του κανονισμού έχουν διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτρέπουν την εφαρμογή των υφιστάμενων ενωσιακών συστημάτων, χωρίς να περιορίζουν την ευελιξία και την καινοτομία.

Επιπλέον, η πρόταση επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίσουν για τον ορισμό των αρμόδιων αρχών, ώστε να μπορούν χρησιμοποιήσουν, εάν το επιθυμούν, τις υπάρχουσες διοικητικές δομές και φορείς προκειμένου να μειώσουν τα έξοδα τους.

Επιλογή των μέσων

Προτεινόμενα μέσα: κανονισμός.

Η επιλογή άλλου μέσου δεν ενδείκνυται για τους εξής λόγους:

Ο καθορισμός καταληκτικής ημερομηνίας για τη μετάβαση σε ενωσιακές μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις προϋποθέτει τυποποίηση σε τεχνικό επίπεδο και την πληρέστερη δυνατή εναρμόνιση. Αυτό συνηγορεί υπέρ ενός κανονισμού και όχι μίας οδηγίας. Επιπροσθέτως, λόγω του δικτυακού χαρακτήρα του κλάδου των πληρωμών, τα περισσότερα

από τα οφέλη του ΕΧΠΕ θα προκύψουν μόνο αφού ολοκληρωθεί η μετάβαση στα ενωσιακά μέσα πληρωμών σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Μια οδηγία, με πιθανώς διαφορετικές εθνικές διατάξεις εφαρμογής, υπάρχει κίνδυνος να διαιωνίσει τον σημερινό κατακερματισμό της αγοράς πληρωμών. Τέλος, θα καθυστερούσε τη μετάβαση, λόγω του απαιτούμενου χρόνου για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, συνιστάται η χρήση του νομικού μέσου του κανονισμού για τον καθορισμό καταληκτικής ημερομηνίας μετάβασης στον ΕΧΠΕ.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Εκτός από τις συνήθεις διοικητικές δαπάνες που συνδέονται με τη διασφάλιση της τήρησης της νομοθεσίας της ΕΕ, δεν θα υπάρξει καμία δημοσιονομική επίπτωση, δεδομένου ότι δεν συγκροτούνται νέες επιτροπές και δεν αναλαμβάνονται οικονομικές υποχρεώσεις. Ωστόσο, η ίδια η Επιτροπή αποτελεί σημαντικό χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και, συνεπώς, αναμένεται να επωφεληθεί από τον ενισχυμένο ανταγωνισμό που γεννά ο ΕΧΠΕ, μαζί με τους υπόλοιπους χρήστες.

5. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απλούστευση

Με την πρόταση επιδιώκεται να απλουστευθεί η νομοθεσία, καθώς το άρθρο 3 ενοποιεί τη διάταξη περί προσβασιμότητας για τις άμεσες χρεώσεις, όπως ορίζεται στον κανονισμό αριθ. 924/2009, και ανάλογη διάταξη προσβασιμότητας για τις μεταφορές πίστωσης σε μια ενιαία διάταξη. Η απλούστευση της διαχείρισης των πληρωμών θα έχει θετικές συνέπειες για τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων αρχών, των επιχειρήσεων και των ιδιωτών.

Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός θα μειώσει τον κατακερματισμό από τα εθνικά σύνορα και θα ενισχύσει τον ανταγωνισμό στην ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών, θα συμβάλει στην απλούστευση των διαδικασιών πληρωμών.

Για παράδειγμα, οι δημόσιες αρχές, που κάνουν μεγάλη χρήση των μέσων πληρωμών, προβλέπεται ότι θα επωφεληθούν από τον ΕΧΠΕ, επειδή απλουστεύει τις διαδικασίες πληρωμών και επιτρέπει την αποτελεσματικότερη αυτοματοποιημένη διεκπεραίωση (straight-through processing/STP) των πληρωμών. Η προκήρυξη δημόσιων διαγωνισμών για τις υπηρεσίες πληρωμών στο επίπεδο της Ένωσης θα καταστεί ευκολότερη, καθώς θα αυξηθεί ο αριθμός των υποψηφίων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι προσφορές τους θα μπορούν να συγκρίνονται ευκολότερα και θα εκλείψει η αναποτελεσματικότητα που οφείλεται στους εθνικούς μορφότευπους πληρωμών. Ο συνδυασμός των λύσεων της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και του ΕΧΠΕ ως μιας βασικής πλατφόρμας πληρωμών αναμένεται επίσης να διευκολύνει την αυτόματη συμφωνία τιμολογίων και πληρωμών.

Ομοίως, για τους καταναλωτές, οι οποίοι μετακινούνται ολοένα και περισσότερο σε επαγγελματικό και προσωπικό επίπεδο, οι τυποποιημένες διασυνοριακές πληρωμές θα εξαλείψουν την ανάγκη διατήρησης πολλών τραπεζικών λογαριασμών σε διαφορετικές χώρες.

Για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και τους φορείς διεκπεραίωσης πληρωμών, οι οικονομίες κλίμακας και τα κοινά πρότυπα που έχουν επιτευχθεί στο πλαίσιο του ΕΧΠΕ θα καταστήσουν πολύ πιο αποδοτικές τις πληρωμές ανά την Ένωση.

Κατάργηση ισχύουσας νομοθεσίας

Η έγκριση της πρότασης συνεπάγεται την κατάργηση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009, το οποίο αφορά την προσβασιμότητα για τις πράξεις άμεσης χρέωσης. Για λόγους διαφάνειας και απλούστευσης, το περιεχόμενο του άρθρου αυτού ενοποιείται με το άρθρο 3 της παρούσας πρότασης.

Ρήτρα επανεξέτασης/αναθεώρησης/λήξης ισχύος

Η πρόταση περιλαμβάνει ρήτρα επανεξέτασης.

Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος

Η προτεινόμενη πράξη αφορά ζήτημα του ΕΟΧ και πρέπει κατά συνέπεια να επεκταθεί στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Επεξήγηση της πρότασης

Η ακόλουθη σύνοψη στοχεύει στη διευκόλυνση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, σκιαγραφώντας το κύριο περιεχόμενο του κανονισμού.

Το άρθρο 1 – Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής – ορίζει ότι ο κανονισμός καλύπτει την εκτέλεση όλων των πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σε ευρώ εντός της Ένωσης. Δεν καλύπτει ορισμένα είδη πληρωμών, όπως οι πληρωμές μέσω κάρτας, οι αποστολές εμβασμάτων και οι πληρωμές μέσω οποιασδήποτε τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή ηλεκτρονικής συσκευής, που δεν οδηγούν σε μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση. Για την προώθηση του ανταγωνισμού και της αποδοτικότητας, ο κανονισμός δεν πρέπει να αποκλείει από την αγορά τα μη «παραδοσιακά» συστήματα πληρωμών, ιδίως όταν αυτά βασίζονται σε κανόνες συνδυασμένων συστημάτων που περιλαμβάνουν ένα τμήμα άμεσης χρέωσης ή μεταφοράς πίστωσης. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του κανονισμού ισχύουν μόνο για τη μεταφορά πίστωσης ή την άμεση χρέωση στην οποία βασίζεται η συναλλαγή.

Το άρθρο 2 – Ορισμοί – έχει εναρμονιστεί, στο μέτρο του δυνατού, με τους ορισμούς της οδηγίας αριθ. 2007/64/ΕΚ. Ωστόσο, δεδομένου του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής του κανονισμού σε σύγκριση με την οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών, ορισμένοι από τους ορισμούς έχουν προσαρμοστεί στις ανάγκες της παρούσας πρότασης.

Το άρθρο 3 – Προσβασιμότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης – έχει ενοποιηθεί με την υποχρέωση προσβασιμότητας για τις πράξεις άμεσης χρέωσης βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009.

Το άρθρο 4 – Τεχνική διαλειτουργικότητα –απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία των καθεστώτων και συστημάτων πληρωμών, έτσι ώστε να μπορούν να αλληλεπιδρούν σε ολόκληρη την Ένωση με τη βοήθεια των ίδιων προτύπων, χωρίς να παρεμβάλλουν τεχνικά εμπόδια στη διεκπεραίωση των πληρωμών από τους παράγοντες της αγοράς.

Το άρθρο 5 και το παράρτημα – Τεχνικές απαιτήσεις για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης – ορίζουν προθεσμίες για τη μετάβαση σε ενωσιακά μέσα, καθιστώντας υποχρεωτικά ορισμένα σημαντικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται από τον κλάδο των πληρωμών και καθορίζοντας τεχνικές απαιτήσεις που ισχύουν τόσο για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όσο και για τους πελάτες.

Το άρθρο 6 – Διαπραγματευτικές προμήθειες για τις πράξεις άμεσης χρέωσης – διευκρινίζει ότι, μετά τις 31 Οκτωβρίου 2012, δεν επιτρέπονται οι πολυμερείς διαπραγματευτικές προμήθειες (MIFs) ανά συναλλαγή για τις εθνικές και τις διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις. Καθορίζει επίσης γενικούς όρους σχετικά με τις διαπραγματευτικές προμήθειες (πολυμερείς, διμερείς και μονομερείς) για τις συναλλαγές τύπου R, σύμφωνα με το έγγραφο εργασίας «Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ στις πολυμερείς διαπραγματευτικές προμήθειες στο σύστημα άμεσης χρέωσης, που δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή στις 3 Νοεμβρίου 2009.

Το άρθρο 7 – Εξαίρεση – ισχύει για τα επονομαζόμενα «κληροδοτημένα» προϊόντα με εξειδικευμένη αγορά, τα οποία πρέπει επίσης να καταργηθούν σταδιακά μετά από κατάλληλη μεταβατική περίοδο.

Το άρθρο 8 – Προσβασιμότητα των πληρωμών – εξασφαλίζει ότι, εφόσον μια μεταφορά πίστωσης σε ευρώ ή άμεση χρέωση σε ευρώ γίνεται δεκτή σε εθνικό επίπεδο, θα χρησιμοποιείται επίσης ως μέσο πληρωμών προς και από λογαριασμό σε ευρώ σε διασυνοριακό επίπεδο.

Το άρθρο 9 – Αρμόδιες αρχές – εξουσιοδοτεί τις αρμόδιες αρχές να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο κανονισμός.

Το άρθρο 10 – Κυρώσεις – απαιτεί από τα κράτη μέλη να υποβάλουν στην Επιτροπή λεπτομερείς πληροφορίες για τις κυρώσεις.

Το άρθρο 11 – Εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών – υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συστήσουν φορείς για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν στο πλαίσιο του κανονισμού. Απαιτεί επιπλέον από αυτά να υποβάλουν στην Επιτροπή πληροφορίες για τις σχετικές ρυθμίσεις.

Τα άρθρα 12 έως 15 – Έκδοση πράξεων κατ' εξουσιοδότηση – επιτρέπουν την επικαιροποίηση των τεχνικών απαιτήσεων.

Το άρθρο 16 – Ρήτρα αναθεώρησης – επιβάλλει υποχρέωση υποβολής έκθεσης, η οποία συνοδεύεται, εάν κριθεί απαραίτητο, από πρόταση τροποποίησης.

Το άρθρο 17 – Μεταβατικές διατάξεις – εξασφαλίζει ότι οι καταληκτικές ημερομηνίες θα ισχύσουν νωρίτερα στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, ενώ στα κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ παραχωρείται μεταβατική περίοδος, με βάση τον περιορισμένο όγκο των οικείων πληρωμών σε ευρώ.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμένα το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹⁰,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹²,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας¹³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η δημιουργία ενιαίας αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές σε ευρώ, χωρίς καμία βασική διάκριση μεταξύ των εθνικών και διασυνοριακών πληρωμών, είναι απαραίτητη για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για τον σκοπό αυτό, το έργο για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών σε Ευρώ (στο εξής «ΕΧΠΕ») αποσκοπεί στην ανάπτυξη κοινών μέσων πληρωμών εντός της Ένωσης τα οποία θα αντικαταστήσουν τα υφιστάμενα εθνικά μέσα πληρωμών. Ως αποτέλεσμα της καθιέρωσης ανοιχτών, κοινών προτύπων, κανόνων και πρακτικών πληρωμών και μέσω της ενιαίας διεκπεραίωσης πληρωμών, ο ΕΧΠΕ θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ένωσης ασφαλείς, φιλικές προς τον χρήστη και αξιόπιστες υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ σε ανταγωνιστικές τιμές. Η ολοκλήρωση του ΕΧΠΕ θα πρέπει επίσης να δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες για αυξημένο ανταγωνισμό στις υπηρεσίες πληρωμών και για την απρόσκοπτη ανάπτυξη και ταχεία υλοποίηση των καινοτομιών που σχετίζονται με τις πληρωμές εντός της Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι ηλεκτρονικές

¹⁰ ΕΕ C της ,σ. .

¹¹ ΕΕ C της ,σ. .

¹² ΕΕ C της ,σ. .

¹³ ΕΕ C της ,σ. .

υπηρεσίες πληρωμών θα πρέπει να ασκήσουν πρωτοκλή πίεση στις τιμές, με βάση τον βέλτιστο συνδυασμό λύσεων στην κατηγορία τους (best-of-breed), ως επακόλουθο της βελτίωσης των οικονομικών κλίμακας, της αύξησης της λειτουργικής απόδοσης και της ενίσχυσης του ανταγωνισμού. Αυτό θα έχει σημαντικά αποτελέσματα, ιδίως στα κράτη μέλη όπου οι πληρωμές είναι σχετικά δαπανηρές. Η μετάβαση στον ΕΧΠΕ δεν θα πρέπει επομένως να συνοδεύεται από γενικές αυξήσεις τιμών για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, εν γένει, και για τους καταναλωτές, ειδικότερα.

- (2) Η επιτυχία του ΕΧΠΕ είναι πολύ σημαντική από οικονομικής, νομισματικής καθώς και πολιτικής πλευράς. Είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» η οποία στοχεύει σε μια πιο έξυπνη οικονομία όπου η ευημερία θα προκύπτει από την καινοτομία και από την αποδοτικότερη χρήση των διαθέσιμων πόρων. Τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσω των ψηφισμάτων του στις 12 Μαρτίου 2009¹⁴ και στις 10 Μαρτίου 2010¹⁵ περί της υλοποίησης του ΕΧΠΕ, όσο και το Συμβούλιο με τα συμπεράσματα που ενέκρινε στις 2 Δεκεμβρίου 2009¹⁶, έχουν τονίσει τη σημασία της επίτευξης ταχείας μετάβασης στον ΕΧΠΕ.
- (3) Η οδηγία αριθ. 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Νοεμβρίου 2007 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά¹⁷ παρέχει μια σύγχρονη νομική βάση για τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς πληρωμών, της οποίας ο ΕΧΠΕ αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Σεπτεμβρίου 2009 για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001¹⁸ προσφέρει επίσης ορισμένα μέσα διευκόλυνσης για την επιτυχία του ΕΧΠΕ όπως την επέκταση της αρχής της ισότητας των επιβαρύνσεων στις διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις.
- (5) Επιπλέον, οι προσπάθειες αυτορύθμισης του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα μέσω της πρωτοβουλίας για τον ΕΧΠΕ δεν έχουν αποδειχθεί επαρκείς για την προώθηση της εναρμονισμένης μετάβασης σε ενωσιακών διαστάσεων καθεστώτα μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων, τόσο στην πλευρά της προσφοράς, όσο και στην πλευρά της ζήτησης. Επιπλέον, η αυτορυθμιστική αυτή διαδικασία δεν έχει υπαχθεί σε κατάλληλους μηχανισμούς διακυβέρνησης, γεγονός που μπορεί να εξηγήσει εν μέρει την αργή υιοθέτηση από την πλευρά της ζήτησης. Μόνο η ταχεία και ολοκληρωμένη μετάβαση σε μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις ανά την Ένωση θα αποφέρει τα πλήρη οφέλη μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, ώστε να εξαιρεθεί το υψηλό κόστος της παράλληλης λειτουργίας των «κληροδοτημένων» προϊόντων και των προϊόντων του ΕΧΠΕ.
- (6) Πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν κανόνες που θα καλύπτουν την εκτέλεση του συνόλου των πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σε ευρώ εντός της Ένωσης. Ωστόσο, δεν είναι σκόπιμο στην παρούσα φάση να καλυφθούν οι συναλλαγές με κάρτα, εφόσον τα κοινά πρότυπα για τις πληρωμές με κάρτα εντός της Ένωσης βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της ανάπτυξης. Οι αποστολές εμβασμάτων, οι

¹⁴ P6_TA(2009)0139

¹⁵ P7_TA(2010)0057

¹⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

¹⁷ EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1.

¹⁸ EE L 266 της 9.10.2009, σ. 11.

εσωτερικές πληρωμές, οι πληρωμές μεγάλων ποσών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και οι πληρωμές μέσω κινητού τηλεφώνου δεν πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτών των κανόνων, εφόσον οι συγκεκριμένες υπηρεσίες πληρωμών δεν είναι συγκρίσιμες με τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις.

- (7) Σήμερα υπάρχουν διάφορα μέσα πληρωμών, κυρίως για πληρωμές μέσω του Διαδικτύου, τα οποία επίσης χρησιμοποιούν τον διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (IBAN) και τον κωδικό αναγνώρισης τράπεζας (BIC) και βασίζονται σε μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις αλλά έχουν επιπρόσθετα χαρακτηριστικά. Τα καθεστάτα αυτά προβλέπεται να επεκταθούν πέρα από τα σημερινά εθνικά σύνορά τους και να μπορούν να ικανοποιήσουν την καταναλωτική ζήτηση για καινοτόμα, ασφαλή και φθηνά μέσα πληρωμών. Για να μην αποκλειστούν τα εν λόγω καθεστάτα από την αγορά, ο κανονισμός για τις καταληκτικές ημερομηνίες σχετικά με τις άμεσες χρεώσεις και τις μεταφορές πίστωσης θα πρέπει να ισχύει μόνο για τις μεταφορές πίστωσης ή τις άμεσες χρεώσεις στις οποίες βασίζεται η συναλλαγή.
- (8) Για την εκτέλεση μιας μεταφοράς πίστωσης, ο λογαριασμός του δικαιούχου πρέπει να είναι προσβάσιμος. Ως εκ τούτου, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η επιτυχής υιοθέτηση αυτών των μέσων πληρωμών, πρέπει να επιβληθεί σε ενωσιακό επίπεδο υποχρέωση προσβασιμότητας. Προκειμένου να βελτιωθεί η διαφάνεια, ενδείκνυται επιπλέον η ενοποίηση, σε ενιαία πράξη, αυτής της υποχρέωσης και της υποχρέωσης προσβασιμότητας για τις άμεσες χρεώσεις που έχει ήδη θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 924/2009.
- (9) Η τεχνική διαλειτουργικότητα αποτελεί προϋπόθεση για τον ανταγωνισμό. Προκειμένου να δημιουργηθεί μια ενιαία αγορά για τα συστήματα ηλεκτρονικών πληρωμών σε ευρώ, είναι σημαντικό να μην παρεμποδίζεται η διεκπεραίωση των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων από τεχνικά εμπόδια και να διεξάγεται βάσει καθεστώτος του οποίου οι βασικοί κανόνες θα τηρούνται από την πλειονότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών των περισσότερων κρατών μελών και να είναι οι ίδιοι τόσο για τις διασυνοριακές, όσο και για τις αμιγώς εθνικές πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης. Σε περίπτωση που αναπτύσσονται περισσότερα του ενός παρόμοια καθεστάτα ή υφίστανται περισσότερα του ενός συστήματα πληρωμών για τη διεκπεραίωση των εν λόγω πληρωμών, αυτά τα καθεστάτα και συστήματα θα πρέπει να είναι διαλειτουργικά έτσι ώστε όλοι οι χρήστες και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να αποκομίζουν τα οφέλη των ενιαίων πληρωμών σε ευρώ σε ολόκληρη την Ένωση.
- (10) Είναι εξαιρετικά σημαντικό να προσδιοριστούν οι τεχνικές απαιτήσεις που θα καθορίζουν με σαφήνεια τα χαρακτηριστικά τα οποία θα πρέπει να πληρούν τα ενωσιακά καθεστάτα πληρωμών που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο των κατάλληλων ρυθμίσεων διακυβέρνησης για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας. Οι εν λόγω τεχνικές απαιτήσεις πρέπει να μην περιορίζουν την ευελιξία και την καινοτομία αλλά να είναι ανοιχτές και ουδέτερες απέναντι σε νέες εξελίξεις και βελτιώσεις στην αγορά πληρωμών. Πρέπει να σχεδιαστούν λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων, ιδίως όσον αφορά τα στοιχεία που περιέχονται στο μήνυμα πληρωμής. Πρέπει επίσης να περιέχουν, κυρίως για τις άμεσες χρεώσεις, μέτρα για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τη χρήση των εν λόγω μέσων.

- (11) Η τεχνική τυποποίηση αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για την ολοκλήρωση δικτύων, όπως είναι η αγορά πληρωμών της Ένωσης. Η χρήση προτύπων που αναπτύχθηκαν από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς φορείς τυποποίησης θα πρέπει να είναι υποχρεωτική από μια συγκεκριμένη ημερομηνία για όλες τις σχετικές πράξεις. Στο πλαίσιο των πληρωμών, τα πρότυπα αυτά θα είναι οι κωδικοί IBAN και BIC, καθώς και το πρότυπο μηνυμάτων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ISO 20022 XML. Η χρήση αυτών των προτύπων από το σύνολο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών αποτελεί επομένως προϋπόθεση για την ύπαρξη πλήρους διαλειτουργικότητας σε ολόκληρη την Ένωση. Ειδικότερα, θα πρέπει να προωθηθεί η υποχρεωτική χρήση των κωδικών IBAN και BIC, όπου χρειάζεται, με εκτεταμένα μέτρα επικοινωνίας και διευκόλυνσης στα κράτη μέλη ώστε να καταστεί δυνατή η ομαλή και εύκολη μετάβαση σε πανευρωπαϊκές μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις, ιδίως για τους καταναλωτές.
- (12) Είναι σκόπιμο να οριστούν οι ημερομηνίες από τις οποίες οι πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης θα πρέπει να πληρούν αυτές τις τεχνικές απαιτήσεις, ενώ παράλληλα θα αφήνεται η αγορά ανοικτή σε περαιτέρω ανάπτυξη και καινοτομίες.
- (13) Πρέπει να οριστούν χωριστές ημερομηνίες μετάβασης προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές μεταξύ των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων. Οι μεταφορές πίστωσης και οι άμεσες χρεώσεις ανά την Ένωση δεν διαθέτουν το ίδιο επίπεδο ωριμότητας, εφόσον μια άμεση χρέωση είναι ένα πιο πολύπλοκο μέσο από μια μεταφορά πίστωσης και, κατά συνέπεια, η μετάβαση σε άμεσες χρεώσεις ενωσιακής κλίμακας απαιτεί πολύ περισσότερους πόρους από ό,τι η μετάβαση σε μεταφορές πίστωσης ενωσιακής κλίμακας.
- (14) Η κανονιστική ρύθμιση των πολυμερών διατραπεζικών προμηθειών (ΠΔΠ) για τις άμεσες χρεώσεις κρίνεται απαραίτητη για τη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, ώστε να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη ενιαίας αγοράς για τις άμεσες χρεώσεις. Οι ΠΔΠ ανά συναλλαγή για τις άμεσες χρεώσεις περιορίζουν τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις τράπεζες των δικαιούχων και διογκώνουν τις επιβαρύνσεις που επιβάλλουν οι τράπεζες στους δικαιούχους, οδηγώντας κατά συνέπεια σε συγκαλυμμένες αυξήσεις των τιμών για τους πληρωτές. Ενώ έχει καταδειχθεί μηδενική ή περιορισμένη αντικειμενική αποδοτικότητα για τις ΠΔΠ ανά συναλλαγή, στην περίπτωση των συναλλαγών που υφίστανται απόρριψη, άρνηση, επιστροφή ή αντιστροφή (συναλλαγές τύπου R) οι προμήθειες αυτές θα μπορούσαν να συμβάλλουν στον αποτελεσματικό επιμερισμό του κόστους εντός της ενιαίας αγοράς. Φαίνεται επομένως ότι η απαγόρευση των ΠΔΠ ανά συναλλαγή θα ευνοούσε τη δημιουργία αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς άμεσων χρεώσεων. Ωστόσο, οι ΠΔΠ για συναλλαγές τύπου R θα πρέπει να επιτρέπονται, υπό τον όρο ότι πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις. Οι κανόνες, πάντως, δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες για τις συναλλαγές τύπου R.
- (15) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να περιοριστεί χρονικά η δυνατότητα επιβολής ΠΔΠ ανά συναλλαγή για εθνικές και διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις και να θεσπιστούν γενικοί όροι για την επιβολή διατραπεζικών προμηθειών για συναλλαγές τύπου R.
- (16) Σε μερικά κράτη μέλη υπάρχουν ορισμένα κληροδοτημένα μέσα πληρωμών που αποτελούν μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις, αλλά έχουν πολύ συγκεκριμένες λειτουργικές δυνατότητες, οι οποίες συχνά οφείλονται σε ιστορικούς ή νομικούς λόγους. Ο όγκος των συναλλαγών των εν λόγω προϊόντων είναι συνήθως οριακός.

μπορούν κατά συνέπεια να καταταχθούν στα προϊόντα μικρής εξειδικευμένης αγοράς. Μια μεταβατική περίοδος για τα εν λόγω προϊόντα εξειδικευμένης αγοράς, αρκετά μεγάλη ώστε να ελαχιστοποιήσει τις επιπτώσεις της μετάβασης στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών, θα βοηθήσει και τις δύο πλευρές της αγοράς να επικεντρωθούν αρχικά στη μετάβαση του κυρίως όγκου των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων, επιταχύνοντας με αυτόν τον τρόπο την αποκόμιση του μεγαλύτερου μέρους των δυνατικών οφελών μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών της ΕΕ.

- (17) Για την πρακτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πληρωμών είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι οι πληρωτές, όπως οι επιχειρήσεις ή οι δημόσιες αρχές, μπορούν να αποστέλλουν μεταφορές πίστωσης σε λογαριασμούς πληρωμών τους οποίους κατέχουν οι δικαιούχοι σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος και είναι προσβάσιμοι σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (18) Πρέπει να εξουσιοδοτηθούν οι αρμόδιες αρχές να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα οικεία καθήκοντα παρακολούθησης και να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών με τον παρόντα κανονισμό.
- (19) Είναι απαραίτητο να προβλέψουν τα κράτη μέλη στην εθνική τους νομοθεσία αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις για αδυναμία συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.
- (20) Για να εξασφαλιστεί η παροχή της δυνατότητας προσφυγής σε περιπτώσεις εσφαλμένης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής ενστάσεων και προσφυγών για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.
- (21) Είναι επιθυμητό να υποβάλει η Επιτροπή έκθεση σχετικά με την αποτελεσματικότητα των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.
- (22) Θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης όσον αφορά την επικαιροποίηση των τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις.
- (23) Επειδή οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών από τα εκτός της ζώνης του ευρώ κράτη μέλη θα χρειαστεί να αναλάβουν περισσότερες προπαρασκευαστικές εργασίες, θα πρέπει να επιτραπεί στους εν λόγω παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να αναβάλουν την εφαρμογή αυτών των τεχνικών απαιτήσεων για μια ορισμένη περίοδο.
- (24) Για να υπάρξει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, ενδείκνυται να εναρμονιστούν οι προθεσμίες που καθορίζονται για τις διαπραγμαζόμενες προμήθειες στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (25) Θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009.
- (26) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24^{ης} Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων

αυτών¹⁹, διέπει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

- (27) Τα χρηματοπιστωτικά μηνύματα σχετικά με τις πληρωμές και τις μεταφορές στον ΕΧΠΕ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας της 8^{ης} Ιουλίου 2010 μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ για την επεξεργασία και τη διαβίβαση δεδομένων χρηματοπιστωτικών μηνυμάτων για σκοπούς του προγράμματος παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας²⁰.
- (28) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται κανόνες για την εκτέλεση των πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σε ευρώ εντός της Ένωσης σε περίπτωση που τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, βρίσκονται εντός της Ένωσης ή σε περίπτωση που ο μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατά την πράξη πληρωμής βρίσκεται στην Ένωση.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:
 - α) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται εσωτερικά χωρίς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών καθώς και σε πράξεις πληρωμής μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για λογαριασμό των ιδίων·
 - β) σε πράξεις πληρωμής που διεκπεραιώνονται και εκκαθαρίζονται μέσω συστημάτων πληρωμών μεγάλων ποσών, όταν τόσο ο εκκινητής της πληρωμής, όσο και ο τελικός αποδέκτης της είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών·
 - γ) σε πράξεις πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των αναλήψεων μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, εάν δεν συνεπάγονται μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς ή από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με βασικό αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (BBAN) ή με διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (IBAN)·

¹⁹ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

²⁰ ΕΕ L 195 της 27.7.2010, σ. 1.

- δ) σε πράξεις πληρωμής με οποιαδήποτε τηλεπικοινωνιακή, ψηφιακή ή ηλεκτρονική συσκευή, εάν δεν συνεπάγονται μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς ή από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με BBAN ή IBAN.
- ε) σε πράξεις αποστολής εμβάσματος, εφόσον τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται από έναν πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά ενός αντίστοιχου ποσού σε πληρωτή ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και όταν τα εν λόγω χρηματικά ποσά λαμβάνονται εξ ονόματος του δικαιούχου και καθίστανται διαθέσιμα σε αυτόν.
3. Όταν τα καθεστώτα πληρωμών βασίζονται σε πράξεις πληρωμής με μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση, αλλά διαθέτουν επιπρόσθετα χαρακτηριστικά, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις στις οποίες βασίζονται τα εν λόγω καθεστώτα.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «μεταφορά πίστωσης»: η υπηρεσία πληρωμών για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου, όταν η πράξη πληρωμής ή μια σειρά πράξεων πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του πληρωτή βάσει της συναίνεσης που παραχωρεί στον οικείο πάροχο υπηρεσίας πληρωμών·
- (2) «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του δικαιούχου βάσει της συναίνεσης του πληρωτή·
- (3) «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολές πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό·
- (4) «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών τα οποία αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
- (5) «λογαριασμός πληρωμών»: ο λογαριασμός που διατηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής·
- (6) «σύστημα πληρωμών»: ένα σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών με επίσημες και τυποποιημένες ρυθμίσεις και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, την εκκαθάριση και/ή τον διακανονισμό των πράξεων πληρωμής·
- (7) «καθεστώδες πληρωμών»: ένα σύνολο κανόνων, πρακτικών και προτύπων για τη διενέργεια πληρωμών μεταξύ των συμμετεχόντων στο καθεστώς, το οποίο είναι διαχωρισμένο από κάθε υποδομή ή σύστημα πληρωμών που υποστηρίζει τη λειτουργία του μεταξύ των κρατών μελών και στο εσωτερικό τους·

- (8) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οποιαδήποτε από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/EK και τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας, εξαιρουμένων όμως των ιδρυμάτων που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹ και τα οποία καλύπτονται από την εξαίρεση που εγκρίνεται από κράτος μέλος βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας αριθ. 2007/64/EK·
- (9) «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου ή και υπό τις δύο ιδιότητες·
- (10) «πράξη πληρωμής»: μια πράξη μεταφοράς χρηματικών ποσών με πρωτοβουλία του πληρωτή ή του δικαιούχου, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου·
- (11) «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους πληρωτή ή δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που τον εξυπηρετεί, με την οποία του ζητεί να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
- (12) «διατραπεζική προμήθεια»: η προμήθεια που καταβάλλεται μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου για κάθε πράξη άμεσης χρέωσης·
- (13) «πολυμερής διατραπεζική προμήθεια»: η διατραπεζική προμήθεια που υπόκειται σε συλλογική συμφωνία μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών·
- (14) «BBAN»: κωδικός αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος ταυτίζει απόλυτα έναν ατομικό λογαριασμό με έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε ένα κράτος μέλος και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για εθνικές συναλλαγές·
- (15) «IBAN»: διεθνής κωδικός αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος ταυτίζει απόλυτα έναν ατομικό λογαριασμό με έναν και μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε ένα κράτος μέλος· τα στοιχεία του κωδικού αυτού καθορίζονται από το πρότυπο ISO 13616 του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO)·
- (16) «BIC»: κωδικός που ταυτοποιεί με σαφήνεια έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και του οποίου τα στοιχεία καθορίζονται από το πρότυπο ISO 13616 του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO)·
- (17) «πρότυπο ISO 20022 XML»: ένα πρότυπο για την ανάπτυξη των ηλεκτρονικών χρηματοπιστωτικών μηνυμάτων, όπως ορίζονται από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO), το οποίο περιλαμβάνει τη φυσική αναπαράσταση των πράξεων πληρωμής με σύνταξη XML, σύμφωνα με τους επιχειρηματικούς κανόνες και τις κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής των καθεστώτων της Ένωσης για τις πράξεις πληρωμής που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

²¹ EE L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

Άρθρο 3
Προσβασιμότητα

Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που είναι προσβάσιμος για εθνικές πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης σε ευρώ, ή και των δύο, σε συγκεκριμένο λογαριασμό πληρωμών είναι προσβάσιμος, σύμφωνα με τους κανόνες του καθεστώτος πληρωμών, για πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκεται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.

Άρθρο 4
Διαλειτουργικότητα

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εκτελούν μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις στο πλαίσιο καθεστώτος πληρωμών που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) οι κανόνες του είναι οι ίδιοι για εθνικές και διασυνοριακές πράξεις μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης μεταξύ των κρατών μελών και στο εσωτερικό τους·
 - β) οι συμμετέχοντες στο σύστημα αντιστοιχούν στην πλειονότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών των περισσότερων κρατών μελών.
2. Τα συστήματα πληρωμών και, κατά περίπτωση, τα καθεστάτα πληρωμών είναι διαλειτουργικά σε τεχνικό επίπεδο μέσω της χρήσης προτύπων που έχουν αναπτυχθεί από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς φορείς τυποποίησης.
3. Η διεκπεραίωση των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων δεν παρεμποδίζεται από τεχνικά εμπόδια.

Άρθρο 5
Απαιτήσεις για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης

1. Το αργότερο την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], οι μεταφορές πίστωσης πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις τεχνικές απαιτήσεις των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος.
2. Το αργότερο την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], οι άμεσες χρεώσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 6 και τις τεχνικές απαιτήσεις των σημείων 1 και 3 του παραρτήματος.
3. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ημερομηνίες προγενέστερες από τις αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2.
4. Η Επιτροπή μπορεί να τροποποιεί το παράρτημα, προκειμένου να ληφθούν υπόψη η τεχνική πρόοδος και οι εξελίξεις της αγοράς. Τα σχετικά μέτρα θεσπίζονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με την διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 12.

Άρθρο 6
Διαπραεζικές προμήθειες για τις πράξεις άμεσης χρέωσης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεν εφαρμόζεται στις πράξεις άμεσης χρέωσης πολυμερής διαπραεζική προμήθεια ανά πράξη άμεσης χρέωσης ούτε άλλη συμφωνημένη αμοιβή με ισοδύναμο αντικείμενο ή αποτέλεσμα.
2. Για τις πράξεις άμεσης χρέωσης που δεν είναι δυνατόν να εκτελεστούν σωστά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών λόγω απόρριψης, άρνησης, επιστροφής ή αντιστροφής της εντολής πληρωμής (συναλλαγές τύπου R) και πραγματοποιούνται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, επιτρέπεται η επιβολή πολυμερούς διαπραεζικής προμήθειας, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η συμφωνία στοχεύει στον αποτελεσματικό καταλογισμό του κόστους στο μέρος που προκάλεσε τη συναλλαγή τύπου R, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την ύπαρξη εξόδων συναλλαγής και τον στόχο της προστασίας των καταναλωτών·
 - β) οι προμήθειες βασίζονται αυστηρά στο κόστος·
 - γ) το ύψος των προμηθειών δεν υπερβαίνει τα πραγματικά έξοδα διαχείρισης των συναλλαγών τύπου R από τον οικονομικά αποδοτικότερο συγκρίσιμο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που αποτελεί αντιπροσωπευτικό από πλευράς όγκου συναλλαγών και είδους υπηρεσιών συμβαλλόμενο μέρος σε πολυμερή συμφωνία·
 - δ) η επιβολή των προμηθειών σύμφωνα με τα στοιχεία α), β) και γ) εμποδίζει τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να επιβάλλουν στους αντίστοιχους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών επιπρόσθετες προμήθειες σχετικές με τα έξοδα που καλύπτονται από τις παρούσες διαπραεζικές προμήθειες·
 - ε) πρέπει να μην υφίσταται πρακτική και οικονομικά βιώσιμη εναλλακτική λύση έναντι της συλλογικής συμφωνίας, η οποία θα οδηγούσε σε μια εξίσου ή και περισσότερο αποδοτική διαχείριση των συναλλαγών τύπου R με ίσο ή χαμηλότερο κόστος για τους καταναλωτές.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, στον υπολογισμό των προμηθειών για τις συναλλαγές τύπου R λαμβάνονται υπόψη μόνο οι κατηγορίες κόστους που σχετίζονται άμεσα και αναμφισβήτητα με τη διαχείριση των συναλλαγών τύπου R. Τα έξοδα αυτά προσδιορίζονται επακριβώς. Η ανάλυση του ποσού των εξόδων, συμπεριλαμβανομένου του χωριστού προσδιορισμού κάθε στοιχείου του, αποτελεί μέρος της συλλογικής συμφωνίας ώστε να καθιστά δυνατή την εύκολη επαλήθευση και παρακολούθηση.

3. Η παράγραφος 1 και οι όροι της παραγράφου 2 στοιχεία α), β) και δ) ισχύουν και για διμερείς και μονομερείς διακανονισμούς ισοδύναμου αντικειμένου ή αποτελέσματος.

Άρθρο 7
Εξαιρέση

1. Έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 36 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 1, 2 και 3 τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης με σωρευτικό μερίδιο αγοράς, με βάση τις επίσημες στατιστικές πληρωμών που δημοσιεύονται ετησίως από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, λιγότερο από το 10% του συνολικού αριθμού των πράξεων μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης, αντιστοίχως, στο εκάστοτε κράτος μέλος.
2. Έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 60 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 1, 2 και 3 τις πληρωμές που εκκινούν μέσω κάρτας πληρωμών στο σημείο πώλησης και συνεπάγονται άμεση χρέωση προς ή από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με κωδικό BBAN ή IBAN.
3. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του να εφαρμόσουν την εξαιρέση που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]. Το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη μεταβολή.

Άρθρο 8
Προσβασιμότητα των πληρωμών

1. Πληρωτής που χρησιμοποιεί τις μεταφορές πίστωσης για τη μεταφορά χρηματικών ποσών από τον λογαριασμό του σε άλλο λογαριασμό πληρωμών με παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, δεν αρνείται να προβεί σε μεταφορές πίστωσης σε λογαριασμούς πληρωμών με παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος και είναι προσβάσιμοι σύμφωνα με το άρθρο 3.
2. Δικαιούχος που χρησιμοποιεί τις άμεσες χρεώσεις για τη λήψη χρηματικών ποσών στον λογαριασμό του από άλλο λογαριασμό πληρωμών με παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, δεν αρνείται τη λήψη άμεσων χρεώσεων από λογαριασμούς πληρωμών με παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος και είναι προσβάσιμοι σύμφωνα με το άρθρο 3.

Άρθρο 9
Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό είτε δημόσιες αρχές είτε φορείς αναγνωρισμένους από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές που έχουν εξουσιοδοτηθεί ρητά προς τούτο από το εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν υφιστάμενους φορείς ως αρμόδιες αρχές.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] και ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τις αρχές αυτές.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες αρμοδιότητες για την άσκηση των καθηκόντων τους. Όταν οι αρμόδιες αρχές για τα θέματα που καλύπτει ο παρών κανονισμός είναι περισσότερες της μιας στην επικράτεια κράτους μέλους, το κράτος μέλος διασφαλίζει τη στενή συνεργασία των εν λόγω αρχών ώστε να είναι σε θέση να ασκήσουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους.
4. Οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν αποτελεσματικά τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της εν λόγω συμμόρφωσης.

Άρθρο 10 *Κυρώσεις*

Έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] και την ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση τους.

Άρθρο 11 *Εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών*

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού μεταξύ των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των οικείων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Για τους σκοπούς αυτούς, τα κράτη μέλη ορίζουν υφιστάμενους φορείς, όπου κρίνεται σκόπιμο, ή συνιστούν νέους.
2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, έως την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]. Ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τους εν λόγω φορείς.

Άρθρο 12 *Άσκηση ανατιθέμενων αρμοδιοτήτων*

1. Οι αρμοδιότητες για την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 ανατίθενται στην Επιτροπή για απροσδιόριστο χρονικό

διάστημα. Όταν το επιβάλλουν επιτακτικοί λόγοι, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, εφαρμόζεται το άρθρο 15.

2. Αμέσως μετά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή ενημερώνει ταυτόχρονα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πράξη αυτή.
3. Οι αρμοδιότητες για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθενται στην Επιτροπή υπό τους όρους των άρθρων 13 και 14.

Άρθρο 13 *Ανάκληση της ανάθεσης*

1. Η ανάθεση αρμοδιοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο.
2. Το θεσμικό όργανο που έχει κινήσει εσωτερική διαδικασία για τη λήψη απόφασης σχετικά με ενδεχόμενη ανάκληση της ανάθεσης αρμοδιοτήτων καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να ενημερώσει το άλλο θεσμικό όργανο και την Επιτροπή, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, αναφέροντας τις ανατεθείσες αρμοδιότητες που ενδέχεται να ανακληθούν και τους λόγους ανάκλησης.
3. Η απόφαση ανάκλησης παύει την ανάθεση των αρμοδιοτήτων που προσδιορίζονται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν τεθεί ήδη σε ισχύ και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14 *Αντιρρήσεις για κατ' εξουσιοδότηση πράξεις*

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να εκφράσουν αντιρρήσεις για κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης. Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά ένα μήνα.
2. Εάν, μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο έχει εκφράσει αντίρρηση για την κατ' εξουσιοδότηση πράξη, αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία που ορίζεται στις διατάξεις της.

Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και να αρχίσει να ισχύει πριν από τη λήξη της προθεσμίας, εάν τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσο και το Συμβούλιο, έχουν ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή τους να μην εκφράσουν αντιρρήσεις.

3. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσει αντιρρήσεις για την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που έχει εκδοθεί, αυτή δεν τίθεται σε ισχύ. Το θεσμικό

όργανο που εκφράζει αντιρρήσεις αναφέρει τους λόγους για τους οποίους αντιτίθεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

Άρθρο 15
Διαδικασία κατεπείγοντος

1. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται στο πλαίσιο της διαδικασίας κατεπείγοντος τίθενται σε ισχύ χωρίς καθυστέρηση και εφαρμόζονται εφόσον δεν εκφραστεί αντίρρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αναφέρει τους λόγους της χρήσης της διαδικασίας κατεπείγοντος.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να εκφράσουν αντιρρήσεις για την κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη παύει να ισχύει. Το θεσμικό όργανο που εκφράζει αντιρρήσεις αναφέρει τους λόγους για τους οποίους αντιτίθεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

Άρθρο 16
Επανεξέταση

Έως την **[προστίθεται ακριβής ημερομηνία 3 έτη μετά την έναρξη ισχύος]**, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη, εάν κρίνεται σκόπιμο, από πρόταση.

Άρθρο 17
Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται σε κράτος μέλος το οποίο δεν χρησιμοποιεί ως νόμισμά του το ευρώ συμμορφώνονται με το άρθρο 3 το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2014. Εάν, ωστόσο, καθιερωθεί το ευρώ ως το νόμισμα οποιουδήποτε από τα εν λόγω κράτη μέλη πριν από την 1^η Νοεμβρίου 2013, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος συμμορφώνονται με το άρθρο 3 εντός ενός έτους από την ημερομηνία προσχώρησης του εν λόγω κράτους μέλους στη ζώνη του ευρώ.
2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται σε κράτος μέλος το οποίο δεν χρησιμοποιεί ως νόμισμά του το ευρώ συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 και του παραρτήματος, σημεία 1 και 2, για τις μεταφορές πίστωσης σε ευρώ και με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 και του παραρτήματος, σημεία 1 και 3, για τις πράξεις άμεσης χρέωσης σε ευρώ, το αργότερο την **[προστίθεται ακριβής ημερομηνία 4 έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]**. Εάν, ωστόσο, καθιερωθεί το ευρώ ως το νόμισμα οποιουδήποτε από τα εν λόγω κράτη μέλη πριν από την **[προστίθεται ακριβής ημερομηνία 3 έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]**, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος πληρούν τις απαιτήσεις αυτές εντός ενός έτους από την ημερομηνία προσχώρησης του εν λόγω κράτους μέλους στη ζώνη του ευρώ.

Άρθρο 18
Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 6, οι λέξεις «πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]».
2. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:
 - α) στην παράγραφο 1, οι λέξεις «πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]».
 - β) στην παράγραφο 2, οι λέξεις «πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]».
 - γ) στην παράγραφο 3, οι λέξεις «πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την [προστίθεται ακριβής ημερομηνία 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού]».
3. Το άρθρο 8 διαγράφεται.

Άρθρο 19
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της ημέρας δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ (ΑΡΘΡΟ 5)

- (1) Οι ακόλουθες τεχνικές απαιτήσεις ισχύουν τόσο για τις πράξεις **μεταφοράς πίστωσης**, όσο και για τις πράξεις **άμεσης χρέωσης**:
- α) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι χρήστες υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τον κωδικό IBAN για την αναγνώριση των λογαριασμών πληρωμών ανεξάρτητα από το αν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατά τη πράξη πληρωμής βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος ή το αν κάποιος από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος.
 - β) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα χρησιμοποιούν μορφές μηνυμάτων βασισμένες στο πρότυπο ISO 20022 XML κατά τη διαβίβαση πράξεων πληρωμής σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σύστημα πληρωμών.
 - γ) Όταν ένας χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προβαίνει ή λαμβάνει επιμέρους μεταφορές χρηματικών ποσών που ομαδοποιούνται με σκοπό τη διαβίβαση, χρησιμοποιούνται μορφές μηνυμάτων βασισμένες στο πρότυπο ISO 20022 XML.
 - δ) Το πεδίο δεδομένων της αποστολής επιτρέπει 140 χαρακτήρες. Τα καθεστώτα πληρωμών μπορούν να επιτρέπουν μεγαλύτερο αριθμό χαρακτήρων, εκτός εάν η συσκευή που χρησιμοποιείται για την αποστολή των πληροφοριών υφίσταται τεχνικούς περιορισμούς ως προς τον αριθμό των χαρακτήρων· στην περίπτωση αυτή ισχύει το τεχνικό όριο της συσκευής.
 - ε) Οι πληροφορίες αναφοράς της αποστολής και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία των δεδομένων που παρέχονται σύμφωνα με τα σημεία 2 και 3 του παρόντος παραρτήματος διαβιβάζονται πλήρως και χωρίς τροποποίηση μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σε ολόκληρη την αλυσίδα πληρωμών.
 - στ) Μόλις τα δεδομένα είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή, οι πράξεις πληρωμής πρέπει να επιτρέπουν την τελείως αυτόματη, ηλεκτρονική επεξεργασία σε όλα τα στάδια επεξεργασίας της αλυσίδας πληρωμών (διατεμαχική απρόσκοπτη επεξεργασία/straight-through processing ή STP), ώστε να είναι δυνατή η ηλεκτρονική διεξαγωγή του συνόλου της διαδικασίας πληρωμής χωρίς την ανάγκη εκ νέου πληκτρολόγησης ή χειρωνακτικής παρέμβασης. Αυτό ισχύει και για την έκτακτη διαχείριση πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης, εφόσον είναι δυνατόν.
 - ζ) Τα καθεστώτα πληρωμών δεν ορίζουν ελάχιστο όριο για το ποσό της πράξης πληρωμής που επιτρέπει τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις.
 - η) Τα καθεστώτα πληρωμών δεν υποχρεούνται να εκτελούν μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις πέραν του ποσού των 999 999 999,99 ευρώ.
- (2) Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στο σημείο 1, για τις πράξεις **μεταφοράς πίστωσης** ισχύουν οι ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) Δικαιούχος που δέχεται μεταφορές πίστωσης κοινοποιεί στους πληρωτές του τον οικείο IBAN και τον BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τον εξυπηρετεί, κάθε φορά που ζητείται μια μεταφορά πίστωσης.
- β) Τα ακόλουθα υποχρεωτικά στοιχεία δεδομένων παρέχονται από τον πληρωτή στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και διαβιβάζονται μέσω της αλυσίδας πληρωμών στον δικαιούχο σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας αριθ. 95/46/EK:
- (i) το όνομα του πληρωτή ή/και ο IBAN του λογαριασμού του πληρωτή
 - (ii) το ποσό της μεταφοράς πίστωσης
 - (iii) ο IBAN του λογαριασμού του δικαιούχου
 - (iv) το όνομα του δικαιούχου
 - (v) οι πληροφορίες αποστολής, εάν υπάρχουν.
- γ) Επιπλέον, τα ακόλουθα υποχρεωτικά στοιχεία δεδομένων παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου:
- (i) ο BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που μετέχουν στην πληρωμή)
 - (ii) ο BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που μετέχουν στην πληρωμή)
 - (iii) ο αναγνωριστικός κωδικός του καθεστώτος πληρωμών
 - (iv) η ημερομηνία διακανονισμού της μεταφοράς πίστωσης
 - (v) ο αριθμός αναφοράς που έχει αποδοθεί στο μήνυμα της πράξης πίστωσης από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.
- (3) Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στο σημείο 1, για τις πράξεις **άμεσης χρέωσης** ισχύουν οι ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) Μόνο μια φορά πριν από την πρώτη πράξη άμεσης χρέωσης, ο πληρωτής κοινοποιεί στον δικαιούχο τον IBAN του και, κατά περίπτωση, τον BIC του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.
 - β) Κατά την πρώτη πράξη άμεσης χρέωσης και τις εφάπαξ πράξεις άμεσης χρέωσης, καθώς και σε κάθε μεταγενέστερη πράξη άμεσης χρέωσης, ο δικαιούχος αποστέλλει στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τις πληροφορίες που αφορούν την εντολή. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου διαβιβάζει τις εν λόγω σχετικές με την εντολή πληροφορίες στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σε κάθε πράξη άμεσης χρέωσης.

- γ) Ο πληρωτής έχει τη δυνατότητα να δώσει εντολή στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να περιοριστεί η είσπραξη μιας άμεσης χρέωσης σε συγκεκριμένο ποσό ή περιοδικότητα ή και τα δύο.
- δ) Όταν η συμφωνία μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου αποκλείει το δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ελέγχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, κάθε πράξη άμεσης χρέωσης, πριν από τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή, για να διαπιστώσει αν το ποσό της υποβληθείσας πράξης άμεσης χρέωσης είναι ίσο με το ποσό που συμφωνήθηκε στην εντολή βάσει των σχετικών με την εντολή πληροφοριών.
- ε) Ο πληρωτής έχει την ευχέρεια να δώσει εντολή στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του να δεσμεύει άμεσες χρεώσεις στον λογαριασμό του πληρωτή ή άμεσες χρεώσεις που προέρχονται από έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους δικαιούχους ή να εγκρίνει τυχόν άμεσες χρεώσεις που προέρχονται μόνον από έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους δικαιούχους.
- στ) Η συναίνεση παρέχεται τόσο στον δικαιούχο όσο και στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή (άμεσα ή έμμεσα μέσω του δικαιούχου) και οι εντολές, μαζί με τις μετέπειτα τροποποιήσεις ή/και την ακύρωση, φυλάσσονται από τον δικαιούχο ή από τρίτο μέρος για λογαριασμό του δικαιούχου.
- ζ) Τα ακόλουθα υποχρεωτικά στοιχεία δεδομένων παρέχονται από τον δικαιούχο στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και διαβιβάζονται μέσω της αλυσίδας πληρωμών στον πληρωτή:
- (i) το είδος της άμεσης χρέωσης (επαναλαμβανόμενη, εφάπαξ, πρώτη, τελευταία ή αντιστροφή πράξης)
 - (ii) το όνομα του δικαιούχου
 - (iii) ο IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου που θα πιστωθεί για την είσπραξη
 - (iv) το όνομα του πληρωτή
 - (v) ο IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή που θα χρεωθεί για την είσπραξη
 - (vi) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής
 - (vii) η ημερομηνία υπογραφής της εντολής
 - (viii) το ποσό της είσπραξης
 - (ix) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής που αποδίδεται από τον αρχικό δικαιούχο που εξέδωσε την εντολή (εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλο δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε)
 - (x) ο αναγνωριστικός κωδικός του δικαιούχου

- (xi) ο αναγνωριστικός κωδικός του αρχικού δικαιούχου που εξέδωσε την εντολή (εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλο δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε)
 - (xii) οι πληροφορίες αποστολής που παρέχονται από τον δικαιούχο στον πληρωτή, εάν υπάρχουν.
- (η) Επιπλέον, τα ακόλουθα υποχρεωτικά στοιχεία δεδομένων παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή:
- (i) ο κωδικός BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που μετέχουν στην πληρωμή)·
 - (ii) ο κωδικός BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που μετέχουν στην πληρωμή)·
 - (iii) το όνομα του μέρους αναφοράς του πληρωτή (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - (iv) ο αναγνωριστικός κωδικός του μέρους αναφοράς του πληρωτή (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - (v) το όνομα του μέρους αναφοράς του δικαιούχου (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - (vi) ο αναγνωριστικός κωδικός του μέρους αναφοράς του δικαιούχου (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - (vii) ο αναγνωριστικός κωδικός του καθεστώτος πληρωμών·
 - (viii) η ημερομηνία διακανονισμού της είσπραξης·
 - (ix) τα στοιχεία αναφοράς που έχουν αποδοθεί στην είσπραξη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου·
 - (x) το είδος της εντολής·
 - (xi) η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας είσπραξης.